

[Svend Nielsen.]

kunne paaregne Samfundets Hjælp til at holde den Slags Skrifter borte fra Dørenes Postkasser, men her gaar Flertallet jo den modsatte Vej, her unddrager man Hjemmene den Støtte fra Samfundets Side, som gode Hjem efter min Mening burde kunne paaregne i deres Kamp for at væрге Hjemmene mod den Slags Smudslitteratur.

Man indfører ligeledes Straffrihed for Homoseksualisme mellem voksne Mennesker. Hvorfor gør man egentlig det? Ja, hvorfor mon? Og oven i Købet paa den, jeg kan ikke lade være med at sige: modbydelige Maade, at man gør Forskel paa den rige og den, der ingenting ejer. Saaledes vil det i hvert Fald forme sig i det virkelige Liv. Er en Mand velstaaende, saa han ved Hjælp af Penge kan lede en anden, der er fattig, i Fristelse, ja, saa straffer man den fattige, der falder for Fristelsen og lader sig købe for Penge, men den rige, der har Penge til Raadighed og bruger dem paa denne slette Maade til at friste den anden til at deltage i Forbrydelsen, ham holder den nye Straffelov sin beskyttende Haand over, han kan efter Loven ikke blive straffet. Det er efter min Mening en i høj Grad, jeg siger det igen, modbydelig Ordning, man her har indført.

Jeg forstaaer heller ikke, hvilke Goder man venter at opnaa for Samfundet ved at undlade at optage Bestemmelsen i den nugældende Lov om Straf for forargeligt Samliv eller, som det vel kaldes med et mere moderne Udtryk, Kammeratægteskab. Det er dog vistnok en Sandhed, der anerkendes fra alle Sider, at Børn, der fødes og opdrages i Ægteskab, har bedre Betingelser for at vokse op og blive gode og nyttige Samfundsborgere end Børn fødte udenfor Ægteskab. Saaданne Børn maa jo i mangfoldige Tilfælde vokse op uden den Beskyttelse, uden den Vejledning og uden den Hjælp, som et godt Hjem altid afgiver for Børnene, og naar Forholdet er saaledes, og det ved vi alle, at det er, hvorfor ønsker man saa fra Flertallets Side at legalisere disse løse Forbindelser? Jeg anser det for at være afgjort til Ulykke for Samfundet, og der er desuden heller neppe Tvivl om, at saadanne løse Forhold ogsaa kan faa en ulykkelig Indflydelse i en anden Henseende, nemlig paa det Antal Barnemord, man kommer til at staa overfor i Fremtiden. Det er vel netop meget ofte saaledes, at det er paa Grund af en Følelse af Frygt for Fremtiden og en Følelse af Forladthed, at den unge ugifte Kvinde dræber sit Barn, og jeg kan ikke forstaa, at det kan være en samfundsnyttig

Gerning at lægge Forholdene saaledes til Rette, at saadanne ulykkelige Forholds Indtræden begunstiges, og det er det, man gør ved den nye Straffelov.

Endvidere kan jeg heller ikke finde det fornøftigt og forsvarligt, at selvfor skyldt Beruselse fremdeles under visse Omstændigheder skal kunne virke strafmildende. Lovforslaget er ganske vist bedre nu, end da det forlod Folketinget, men det er efter mit Skøn baade urigtigt og uklogt af Rigsdagen at give Beruselse en beskyttende Haandsrækning, og det sker, saaledes som Lovforslaget nu er formet.

Af den Redegørelse, jeg her har givet, fremgaar det, at der er noget i Lovforslaget, som jeg er glad for, men der er ogsaa en Del, jeg er betænkelig ved, og der er adskilligt, som jeg anser for afgjort uheldigt og skadeligt, og som Følge heraf vil jeg ved den endelige Afstemning afholde mig fra at stemme. Jeg vil ikke og kan ikke stemme ja og derved paatage mig et Medansvar for visse skadelige Forholds Indførelse eller for deres Opretholdelse.

Elmquist: Inden Straffelovforslaget forlod dette høje Ting, udtalte jeg Haabet om, at det maatte lykkes i Landstinget at vinde Flertal for Dødsstraffens Bevarelse. Jeg beklager i høj Grad, at det ikke har været Tilfældet og jeg ved, at der er mange i dette høje Ting, der beklager det, og jeg kan føje til, at jeg tror, at man i vide Kredse ude i Befolkningen deler denne Beklagelse. Det er imidlertid en Kendsgerning, at der i Øjeblikket ikke har kunnet skabes Flertal i denne Rigsdag for Dødsstraffens Bevarelse, og jeg kan ikke se, at der i Øjeblikket er andet at gøre end at bøje sig for denne Kendsgerning. Og da det maa erkendes og erkendes fra alle Sider, at den nugældende Straffelov er et daarligt Instrument, og at det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, indeholder meget betydningsfulde Fremskridt baade med Hensyn til den rationelle og retfærdige Behandling af Forbryderne og med Hensyn til Borgernes Sikring mod Forbrydelser og mod Forbryderne, kan jeg ikke se, at man, selv om Lovforslaget paa et enkelt saa væsentligt Punkt som dette og maaske paa enkelte andre Punkter ikke er i Overensstemmelse med, hvad man ønsker, kan forsvare at stemme imod dette betydningsfulde Fremskridt, som en Menneskealders Kriminalister, Politikere og andre har arbejdet paa at